

vanje, brezsrčna koketerija, kam dovede koketerija, kam dovede igra s človeškim srcem. Imel sem dobrega in blagega prijatelja Jankota. Bil je zal mladenič, visok in vitek ko jelka; glavo mu je pokrivalo obilo kodrastih las, oči je imel rujave, pod nosom pa prvi znak moštva, majhne brke, ki so nekako drzno strlele v svet. Osoda mu je bila mila, čutil še ni njenih udarcev; ni čudo, da mu je bilo srce še mehko, odprto vsacemu vplivu. To kazal je tudi v vsem svojem obnašanju: vesel, dobrosrčen in odkrit, ko odprta knjiga, občeval je z vsemi brez razlike z ono preprostostjo, ki tako dobro de človeku, ako je vaje biti preziran. Tudi otroci so ga ljubili, vsaj jim je bil več odrasel prijatelj nego strog učitelj. S kratka: imel je vse one lastnosti, s katerimi se je možno prikupiti ljudem.

Če je šel skozi vas, dejali so ljudje: „Kako lep človek so naš učitelj.“ „In prijazen, kakor bi bili naš človek“ pristavili so drugi. Kako ponosno je hodil, kako prijazno odzdravljajal. Postajale so dekleta in skrivoma zrle za njim. Marsikatero srce je plamtelo za lepega učitelja Jankota, a on se ni menil za to, ptuja mu je bila ljubezen, poznal jo je le po imenu. Prišel je čestokrat v dotiko z ženskim spolom, a ljubezni ni čutil, srce mu je bilo prosto, brez strasti. Živel jo zadovoljen, da srečen dokler ni prišla — ona . . .

Blizo vasi je bil lep grad lastnina grofa Erwina Sch., ki je le v poletnih mesecih prišel na svoje posestvo, po zimi je bival v mestu. Tudi ono leto, ko je Janko učiteljeval v vasi, prišel je grof na zrak, a ne sam, pripeljal je seboj tudi grofico, dvoje otrok in guvernanto Erno, lepo plavolaso in modrooko Nemko. To Erno obdaril je Bog z vso telesno lepoto, najstrožji kritik ne bi mogel kaj grajati na nji; pa imela je trdo srce, ki je hrepenelo le po vživanji, po laskanji in sladkodonečih frazah. Očarala je marsikoga, igrala se ž njim, a slednjič prepustila ga osodi, da ona popravi, kar je zakrivila Erna. Tudi Jankotu se ni bolje godilo: ko je prvičkrat ugledal Erno, polastilo se ga je neko čudno, doslej nepoznano čutstvo, bil je kakor omamljen. Nesreča je hotela, da se je ž njo tudi osebno seznanil. Na grofovo vabilo prišel je v grad, kjer ga je grof Erwin predstavil guvernanti. Tačas pristavil je pomenljivo: „A varujte vaše srce, vzreka imate dovolj.“

„Gospod grof se izvoli šaliti“, odgovorila je Erna smepljaje, a natančen opazovalec bi videl, da je Erna pri grofovih besedah za hip obleдела; le ona je vedela, da v njegovih na videz laskajočih besedah tiči vse kaj družega nego poklon.

„Lepa igrača“, mrmrala je Erna motreč Jankotovo zalo postavo.

Prvemu pohodu sledili so drugi. Priljubil se je Janko grofu, povšeči mu je bilo njegovo moško obnašanje, njegovi nepokvarjeni idealni nazori o življenji. Janko ni slutil, da ga v grad ne vleče tolikanj grofova prijaznost, nego lepa Erna.

Kako je bil srečen, a ne menjal bi z nikomur, ko je necega dne slišal: „Da, ljubim te, tvoja sem.“ Kako

lepo je bilo to polletje: Vse lepše so cvetele cvetlice, milejše so prepevale ptice, vsa zemlja zdela se mu je raj, Sanjal je le o Erni, mislil le na njo. Kako težko je pričakoval ure, ko se snideta v vrtnem zatišju menjajoč poljub za poljubom. Srečen Janko: veselil se je pretečenega, veselil se prihodnjega dne. Vprašal se ni, kaj bo iz tega, živel je, kakor v sanjah, pijan Erninih vročih pogledov, omamljen njenih sladkih poljubov.

(Konec sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

— Koliko davka plačujejo Slovani v Avstriji? Po uradni statistiki plačujejo v avstrijski državni polovici Slovani 261,051.000 gld. državnega davka in sicer Čehi 156.470.000 gld., Poljaki 44.875.000 gld. Malorusi 31,407.000 gld., Slovenci 20,060.000 gld., Hrvati in Srbi 8,224.000 gl., Italijani 17.030.000 gl., Rumuni 2,040.000 gl. in Nemci 226.691.000 gld. Ako pa bi se ljudsko štetje vršilo na podlagi materinskega, a ne občevalnega jezika, moglo bi se dokazati, da Nemci plačujejo okrog 200 milijonov, Italijani 17, a Slovani 292 milijonov gld. Krvnega davka plačujejo Slovani še mnogo več, vzlic temu pa nimajo nobenih pravic.

Novice.

— Osebne vesti. Notarski kandidat v Ljubljani Karol Pleiweis je imenovan notarjem v Radečah pri Zidanem mostu. — Avskultant E. Picek je imenovan sod. pristavom v Ilir. Bistrici. — Sodni pristav v Slov. Bistrici Ivan Pirnat je imenovan okr. sodnikom na Vranskem. — Sodni pristav v Ptujju Gvidon Visconti je imenovan okrajnim sodnikom v Marenbregu. — Pri državnih železnicah so imenovani načelnik ljubljanske postaje Jos. Detela inspektorjem, načelnik kranjske postaje Jos. Pleteršnik oficijalom. za adjunkte pa V. Ječminek, J. Deutschmann in M. Jeglič v Ljubljani ter Avg. Inglič na Vižmarjih.

— Intendantom hrvatskega gledališča je imenovan operni pevec g. Ivan pl. Hieljanović.

— Premovanje konj. Državna darila za najlepše kobile in žrebce se bodo delila: 24. avgusta v Lescah za radovljiški okraj, 25. avgusta v Kranju za kranjski okraj, 26. avgusta v Kamniku za kamniški okraj, 29. avgusta na Vrhniki za ljubljanski, logaški in postojinski okraj, 30. avg. v Ribnici za Kočevski okraj, 3. septembra v Trebnjem za novomeški in litijski okraj, 5. septembra v Šent Jerneju za krški in črnomaljski okraj. V Bohinju priredi kmetijska družba 23. avgusta premovanje konj, v Šent Jerneju pa 4. septembra dirko v trab.

— Rabljene znamke in kolke nabira na korist družbe Sv. Cirila in Metoda g. Borovščak v Ljubljani (Gospodske ulice št. 5.) prodaja jih pa knjigarnar L. Schwentner v Ljubljani.

— Volilni shod bo v nedeljo dne 31. t. m. v Brežicah. Poročal bo drž. in dež. poslanec Žičkar.

— Šaleški Sokol je bil dne 17. t. m. ustanovljen v Šoštanju.

— Roparski umor. V Št. Lenartu pri Mislinji so roparji vlomili v prodajalno trgovca Doboviškega in gospodarja, ki jih je hotel prepoditi, umorili.